

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 04 / ສພຊ
ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 26 ທັນວາ 2006

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ກຳນົດ ຫລັກການ, ລະບຽບການ, ວິທີການ, ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ເພື່ອເກັບພັນທະຈາກຜູ້ຊົມໃຊ້ເຂົ້າຖົງປະມານແຫ່ງລັດ ແນໃສ່ຊຸກຍູ້ການ ຜະລິດ, ທຸລະກິດ, ເປີດກວ້າງການຈໍລະຈອນ ສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ ໃຫ້ໄປຕາມ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບພາກພື້ນ ແລະສາກົນ.

ມາດຕາ 2. ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແມ່ນອາກອນທາງອ້ອມ ທີ່ຄິດໄລ່ເກັບຕາມພູດສ່ວນມູນຄ່າເພີ່ມຂຶ້ນ ຂອງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການບໍລິການ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນທຸກຂະບວນການ ນັບແຕ່ຂອດການຜະລິດ, ການຈໍລະ ຈອນ, ການສະໜອງບໍລິການ ໄປຈົນເຖິງການຊົມໃຊ້ ແລະເກັບຕາມມູນຄ່າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການ ບໍລິການທີ່ນຳເຂົ້າມາໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້ :

1. **ເປົ້າໝາຍສິ່ງທີ່ຖືກເສຍອາກອນ** ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ນຳ ໃຊ້ເຂົ້າສູ່ການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ແລະ ຊົມໃຊ້, ທີ່ຈຳໜ່າຍ ຫລື ສະໜອງ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

2. ເປົ້າໝາຍຜູ້ທີ່ຕ້ອງມອບອາກອນ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ແລະບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງເກັບຈາກຜູ້ຊົມໃຊ້ສຸດທ້າຍ ຕ້ອງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
3. ການຈຳໜ່າຍສິນຄ້າເຄື່ອງຂອງ ໝາຍເຖິງ ການມອບ-ໂອນສິດຊົມໃຊ້ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ໂດຍມີຄ່າຕອບແທນ ເປັນເງິນ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດຢ່າງອື່ນ;
4. ການບໍລິການ ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນໄຫວເສດຖະກິດທີ່ເປັນການສະໜອງແຮງງານ ຫລື ວັດຖຸ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ແລະ ໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນ ເຊັ່ນ : ການຂົນສົ່ງ, ການໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ການກໍ່ສ້າງ, ການສ້ອມແປງ, ການຮັບເໝົາຄຸ້ມຄອງຕະຫຼາດ, ການພັດທະນາທີ່ດິນເພື່ອຂາຍສິດນຳໃຊ້, ກິດຈະການໂຮງແຮມ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການກິນດື່ມ, ການບັນເທີງ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ການເປັນນາຍໜ້າ ຫລື ຕົວແທນ ແລະ ກິດຈະການອື່ນໆ;
5. ການນຳເຂົ້າ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫລື ການບໍລິການ ລວມທັງ ການບໍລິການທີ່ຕິດພັນກັບການນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ;
6. ການສົ່ງອອກ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫລື ການບໍລິການ ລວມທັງ ການບໍລິການ ທີ່ຕິດພັນກັບການສົ່ງອອກ ອອກຈາກ ສປປ. ລາວ;
7. ກິດຈະການ ຫລື ຂະແໜງວິຊາຊີບທຸລະກິດ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນທຸລະກິດໃນຂົງເຂດ ການຜະລິດ ແລະການບໍລິການ ໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ : ຂະແໜງການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ຫັດຖະກຳ, ອຸດສາຫະກຳ-ການຄ້າ, ການຊຸດຄົ້ນ, ການຂົນສົ່ງ, ການທະນາຄານ ແລະອື່ນໆ;
8. ຕົວແທນ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບມອບສິດ ຈາກບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ ເພື່ອທຳການຕົກລົງ, ເຈລະຈາ ແລະເຊັນສັນຍາຕາງ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ;
9. ສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງກິດຈະການ ຊຶ່ງຜູ້ເສຍອາກອນໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ຖືວ່າແມ່ນສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຖາວອນ: ຫ້ອງການບໍລິຫານ, ສາຂາ, ໂຮງງານ, ສະຖານທີ່ຊຸດຄົ້ນ, ສະໜາມ ການກໍ່ສ້າງ ຫລື ສະຖານທີ່ ຊຶ່ງມີການກໍ່ສ້າງ ແລະທຸກສະຖານທີ່ ຊຶ່ງມີການເຄື່ອນໄຫວງານຕ່າງໆ;
10. ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າ (ຫລື ສິນເຊື້ອອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ) ໝາຍເຖິງ ຈຳນວນເງິນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ຜູ້ເສຍອາກອນໄດ້ຈ່າຍໃນເວລາຊື້ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫລື ການບໍລິການ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ຂອງຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການ ທີ່ຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;

11. ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນອອກ ໝາຍເຖິງ ຈຳນວນເງິນອາກອນທີ່ຄິດໄລ່ຈາກມູນຄ່າຂາຍຂອງ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ສົ້ນອອກ ທີ່ຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;
12. ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຕ້ອງຈ່າຍ ໝາຍເຖິງ ຈຳນວນເງິນອາກອນໃນເບື້ອງສົ້ນອອກ ລົບຈຳນວນເງິນອາກອນໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າ ຫລື ໝາຍເຖິງ ຈຳນວນເງິນອາກອນທີ່ຄິດໄລ່ຈາກສ່ວນເພີ່ມຂອງມູນຄ່າຂາຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການທີ່ຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;
13. ໄລຍະແຈ້ງເສຍອາກອນ ໝາຍເຖິງ ໄລຍະການປັນຊີປະຈຳແຕ່ລະເດືອນ;
14. ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພູມລຳເນົາ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີທີ່ຢູ່ຖາວອນ ເພື່ອດຳລົງຊີວິດ, ທຳມາຫາກິນ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 4. ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ລັດວາງນະໂຍບາຍ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໄປຄຽງຄູ່ກັບນະໂຍບາຍອາກອນອື່ນໆ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການເກັບອາກອນຊຳຊ້ອນ, ສະກັດກັ້ນການຮົ່ວໄຫລລາຍຮັບງົບປະມານ, ດຳເນີນໄປເປັນແຕ່ລະບາດກ້າວ ແຕ່ຕ່ຳຫາສູງ ແນໃສ່ຊຸກຍູ້ ການຜະລິດ ແລະການບໍລິການ, ການສົ່ງອອກ, ສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຮັດໃຫ້ ງົບປະມານແຫ່ງລັດເຂັ້ມແຂງ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ມາດຕາ 5. ພັນທະຂອງບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງກ່ຽວກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແມ່ນພັນທະຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ສຸດທ້າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ. ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດເປັນຜູ້ຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃສ່ໃນລາຄາ ເມື່ອຂາຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ເສຍ ແລ້ວມອບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຊົມໃຊ້ ຫລື ນຳເຂົ້າ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ຕ້ອງປະຕິບັດພັນທະເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃຫ້ລັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 6. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ນຳໃຊ້ຕໍ່ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ ແລະການບໍລິການ ຢູ່ດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມທີ່ກົດໝາຍສະບັບນີ້ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 7. ການພົວພັນຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດຖະບານເປີດກວ້າງ ແລະສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ເພື່ອພັດທະນາຂົງເຂດວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດ

ຮຽນທາງດ້ານເຕັກນິກ, ວິຊາການ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານອື່ນໆ ຕາມສັນຍາ ຫລື ສິນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມ ຫລື ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ລະບຽບການກ່ຽວກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ໝວດທີ 1

ເປົ້າໝາຍສິ່ງທີ່ຖືກເສຍ ແລະ ເປົ້າໝາຍຜູ້ທີ່ຕ້ອງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 8. ເປົ້າໝາຍສິ່ງທີ່ຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າສູ່ການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ແລະ ການຊົມໃຊ້ຢູ່ ສປປ ລາວ ລວມທັງການຊົມໃຊ້ດ້ວຍຕົນເອງ, ການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະການທີ່ບໍ່ແມ່ນທຸລະກິດ ແລະ ມອບໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ ແລະ ຄົນງານຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ຄິດໄລ່ມູນຄ່າ ແມ່ນເປົ້າໝາຍສິ່ງທີ່ຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 9. ເປົ້າໝາຍຜູ້ທີ່ຕ້ອງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ເປົ້າໝາຍຜູ້ທີ່ຕ້ອງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແມ່ນບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຜູ້ດຳເນີນການຜະລິດ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການບໍລິການ ຊຶ່ງມີລາຍຮັບທຸລະກິດປະຈຳປີ ສູງກວ່າ ຫລື ເທົ່າກັບ ລະດັບທີ່ກຳນົດໃຫ້ເຂົ້າໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ດັ່ງທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນວັກທີ 1 ຂອງມາດຕາ 13 ຫລື ມີລາຍຮັບທຸລະກິດ ປະຈຳປີຕໍ່ກວ່າລະດັບທີ່ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ຂໍເຂົ້າໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ດ້ວຍ ຄວາມສະໝັກໃຈ ຕາມມາດຕາ 15 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກວ່າແມ່ນເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ ຫລື ການຊົມໃຊ້ສ່ວນຕົວ ຊຶ່ງມີລັກສະນະຕໍ່ເນື່ອງ ຫລື ເປັນບາງຄັ້ງຄາວ;
3. ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພູມລຳເນົາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນອາກອນຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ມີການສະໜອງການ ບໍລິການທຸກໆເທື່ອໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ລ້ວນແຕ່ຕ້ອງເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕາມມາດຕາ 29 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ດ້ວຍວິທີການກຳນົດຕົວເລກລາຍຮັບທຸລະກິດ ເພື່ອຄິດໄລ່ມູນຄ່າທີ່ຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສະເພາະໃນພູດສ່ວນທີ່ດຳເນີນການຜ່ານສະຖານທີ່ປະກອບທຸລະກິດຖາວອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 10. ການຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆຂ້າງລຸ່ມນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ :

1. ຜົນຜະລິດກະສິກໍາ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນຜ່ານການປຸງແຕ່ງ, ຜະລິດຕະພັນທັດຖະກໍາ ໂດຍຊາວກະສິກອນ, ລັດຖະກອນ ແລະສະມາຊິກສະຫະກອນຕ່າງໆ ທີ່ຜະລິດ ແລະຂາຍດ້ວຍຕົນເອງ;
2. ແນວພັນພືດ, ແນວພັນສັດ, ຢາປາບສັດຕູພືດ, ຢາປົວພະຍາດສັດ, ຝຸ່ນຊີວະພາບ ແລະຝຸ່ນວິທະຍາສາດ;
3. ການກ້າເບ້ຍໄມ້, ປູກຕົ້ນໄມ້ເປັນປ່າ, ປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກໍາ, ປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກ ແລະຕົ້ນໄມ້ເປັນຢາ;
4. ການນໍາເຂົ້າວັດຖຸ, ອຸປະກອນ ແລະເຄມີ ທີ່ພາຍໃນປະເທດບໍ່ສາມາດຜະລິດໄດ້ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະການວິໄຈວິທະຍາສາດ ຂອງອົງການບໍລິຫານວິຊາການ;
5. ການນໍາເຂົ້າຄໍາເປັນແຫ່ງເພື່ອຄໍ້າປະກັນການພິມຈໍາໜ່າຍທະນະບັດ ແລະການນໍາເຂົ້າທະນະບັດເປັນເຈ້ຍ ຫລື ເປັນໂລຫະ;
6. ການນໍາເຂົ້າ ຫລື ກິດຈະການກ່ຽວກັບສະແຕມອາກອນ ຫລື ສະແຕມໄປສະນີ ທີ່ນໍາໃຊ້ທາງລັດຖະການ;
7. ການນໍາເຂົ້າເຮືອບິນ ແລະອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຂົນສົ່ງທາງອາກາດ. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ແລະນໍ້າມັນອື່ນໆ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການບໍລິການຂົນສົ່ງສາກົນທາງອາກາດ;
8. ການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ເພື່ອຈໍາໜ່າຍໃຫ້ແກ່ນັກການທູດ, ສະຖານທູດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ;
9. ເຄື່ອງຂອງສ່ວນຕົວຂອງນັກການທູດລາວ, ລັດຖະກອນ, ນັກສຶກສາ ແລະນັກຮຽນ ທີ່ນໍາເຂົ້າມາ ພາຍຫລັງສິ້ນສຸດການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງລັດຖະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ການຝຶກອົບຮົມ ຫລື ການສຶກສາ ແຕ່ສາມເດືອນຂຶ້ນໄປ ແລະເປັນວັດຖຸ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະການຄ້າ. ສໍາລັບລົດ ແລະຍານພາຫະນະອື່ນ ແມ່ນບໍ່ຍົກເວັ້ນ;
10. ການຜະລິດ ແລະການຂາຍ ປຶ້ມຕໍາລາຮຽນ, ປຶ້ມຕໍາລາສອນ, ຫັງສີພິມ, ວາລະສານການເມືອງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ລາຍການໂທລະພາບ, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຊຶ່ງເຜີຍແຜ່ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ ຮັບໃຊ້ທ້າຍທີ່ການເມືອງ ທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະທຸລະກິດ;
11. ກິດຈະການກ່ຽວກັບການສຶກສາ ເຊັ່ນ: ໂຮງລ້ຽງເດັກ, ໂຮງຮຽນອະນຸບານ, ປະຖົມ, ມັດທະຍົມ, ວິທະຍາໄລ, ມະຫາວິທະຍາໄລ, ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ແລະສູນຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ;
12. ກິດຈະການບໍລິການ ທະນາຄານ, ສະຖາບັນການເງິນ, ການປະກັນສຸຂະພາບ, ການປະກັນ ຊີວິດ, ການປະກັນສັດລ້ຽງ ແລະການປະກັນຕົ້ນໄມ້ປູກ;
13. ການບໍລິການປິ່ນປົວ : ການກວດພະຍາດ, ການປິ່ນປົວ, ການວິໄຈພະຍາດ, ຢາພື້ນເມືອງ, ອະໄວຍະວະປ່ຽນຖ່າຍ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ຄົນເຈັບ ແລະ ຄົນພິການ.

14. ລົດວິຊາສະເພາະ: ລົດດັບເພີງ, ລົດພະຍາບານ, ລົດສ້ອມແປງ, ລົດຖ່າຍທອດໂທລະພາບ-ວິດທະຍຸ ແລະອື່ນໆ ທີ່ຮັບໃຊ້ວຽກງານບໍລິຫານລັດ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
15. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ສະໜອງໃຫ້ແກ່ໂຄງການຊ່ວຍເຫລືອລ້າ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ, ສິນທິສັນຍາ, ຂໍ້ຜູກພັນທີ່ລັດຖະບານເຊັນກັບຕ່າງປະເທດ.

ໝວດທີ 2

ລະບົບ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນການປະຕິບັດ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 11. ອົງປະກອບຂອງລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແມ່ນລະບົບໜຶ່ງຢູ່ໃນລະບົບລວມສ່ວຍສາອາກອນ ຊຶ່ງປ່ຽນແທນສະເພາະອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດຕາມລະບຽບການ.

ລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມປະກອບດ້ວຍ ຫລັກການ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຂຶ້ນທະບຽນ, ການ ຄິດໄລ່, ການຫັກ-ການລົງຄືນ, ການແຈ້ງເສຍ ແລະ ການຊໍາລະອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.

ມາດຕາ 12 . ເງື່ອນໄຂຂອງການເຂົ້າໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ການເຂົ້າໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ປະກອບດ້ວຍເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້ :

- ລາຍຮັບທຸລະກິດປະຈຳປີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
- ມາດຕະຖານການຖີບໜີ້ຊື່ ແລະ ການນຳໃຊ້ໃບເກັບເງິນ.

ມາດຕາ 13. ລາຍຮັບທຸລະກິດປະຈຳປີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທີ່ມີລາຍຮັບທຸລະກິດປະຈຳປີ ແຕ່ 400.000.000 ກີບ ຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນເຂົ້າໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ນຳລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ແລະເປັນເປົ້າໝາຍຜູ້ທີ່ຕ້ອງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ນັບແຕ່ມີທີ່ໄດ້ເຂົ້າໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີທີ່ລາຄາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການບໍລິການ ມີການເໜັງຕີງແຕ່ 20% ຂຶ້ນໄປ ຫລື ຖ້າ ມີຄວາມຈຳເປັນ ລັດຖະບານຈະເປັນຜູ້ດັດປັບລະດັບລາຍຮັບທຸລະກິດປະຈຳປີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂ້າງເທິງນີ້ ແລະໃນມາດຕາ 15 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອເຂົ້າໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະ ພາບຕົວຈິງ ແລະລາຍງານຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດໃນຄັ້ງຖັດໄປເພື່ອຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 14. ມາດຕະຖານການຖືບັນຊີ ແລະ ການນຳໃຊ້ໃບເກັບເງິນ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ເຂົ້າຢູ່ໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕ້ອງຖືບັນຊີແບບຂະຫຍາຍຕົວ ຫລືແບບ ທຳມະດາ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍການບັນຊີວິສາຫະກິດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະໄດ້ຮັບການ ຍັ້ງຢືນທາງດ້ານມາດຕະຖານ ຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ຫລື ທຸລະກິດທີ່ປຶກສາການບັນຊີ ທີ່ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ພ້ອມກັນນັ້ນ ຕ້ອງນຳໃຊ້ໃບເກັບເງິນທີ່ລັດປະກາດໃຊ້ໃຫ້ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 15. ຄວາມສະໝັກໃຈເຂົ້າໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງມີລາຍຮັບທຸລະກິດປະຈຳປີ ຕ່ຳກວ່າ 400.000.000 ກີບ ທີ່ປະຕິບັດການຖື ບັນຊີ, ນຳໃຊ້ໃບເກັບເງິນ ແລະໃບຍັ້ງຢືນອື່ນໆ ຢ່າງຖືກຕ້ອງນັ້ນ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງເພື່ອຂໍຂຶ້ນທະບຽນເຂົ້າ ໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈນຳລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ແລະເປັນເປົ້າໝາຍ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເດືອນຖັດໄປ ນັບແຕ່ມີທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດເຂົ້າໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າ ເພີ່ມເປັນຕົ້ນໄປ.

ໝວດທີ 3

ການຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 16. ວິທີການຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ວິທີການຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແມ່ນເອົາມູນຄ່າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຄູນກັບອັດຕາອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.

ມາດຕາ 17. ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ກໍຄືມູນຄ່າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ ຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ ແມ່ນຄິດໄລ່ດັ່ງນີ້ :

1. ສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ແມ່ນມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີຂາເຂົ້າບວກ ຄ່າພາສີຂາເຂົ້າ, ອາກອນຊົມໃຊ້ (ຖ້າມີ) ແລະຄ່າບໍລິການ ທີ່ຕິດພັນກັບການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງນັ້ນ;
2. ສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ຖືກເກັບອາກອນຊົມໃຊ້ ຢູ່ຂອດການຜະລິດ ພາຍໃນປະເທດ ແລະຈາກການນຳເຂົ້າທີ່ຂາຍຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແມ່ນມູນຄ່າຂາຍທີ່ມີອາກອນ ຊົມໃຊ້ຢູ່ນຳ (ຖ້າມີ) ແຕ່ບໍ່ທັນມີອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;
3. ສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອການແລກປ່ຽນ, ຊົມໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນ ລວມທັງການຊົມໃຊ້ດ້ວຍຕົນເອງ, ບຸກຄົນອື່ນ ແລະຄົນງານຂອງຕົນ, ການມອບໃຫ້ລ້າ

ແມ່ນໃຫ້ເອົາລາຄາຂາຍໃນທ້ອງຕະຫລາດຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການດັ່ງກ່າວ ທີ່ບໍ່ທັນມີອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຫລື ລາຄາທຽບເທົ່າ ຢູ່ບ່ອນທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ;

4. ສຳລັບການໃຫ້ເຊົ່າຊັບສົມບັດຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແມ່ນຄ່າເຊົ່າທີ່ໄດ້ຮັບໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນສັນຍາ;
5. ສຳລັບການບໍລິການມອບເໝົາແຮງງານ ແມ່ນຄ່າບໍລິການ ລວມອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ໄດ້ຮັບ ຕາມສັນຍາ, ສຳລັບທຸລະກິດການຈັດຫາງານ ແມ່ນຄ່າບໍລິການທີ່ໄດ້ຮັບ ທີ່ບໍ່ລວມອາກອນມູນ ຄ່າເພີ່ມ;
6. ສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ຂາຍດ້ວຍວິທີການຜ່ອນຊຳລະ ແມ່ນມູນຄ່າ ຂາຍທັງໝົດ ທີ່ບໍ່ລວມອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຊຶ່ງກຳນົດໃຫ້ຊຳລະໃນເທື່ອດຽວ ແລະບໍ່ໃຫ້ລວມ ດອກເບ້ຍເຂົ້ານຳ ;
7. ສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການບໍລິການອື່ນໆ ທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະ ເຊັ່ນ : ການບໍລິ ການທ່ອງທ່ຽວ, ກິດຈະການໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ອິນເຕີແນັດ, ກິດຈະການຫວຍ, ກິດຈະການ ຕົວແທນ, ນາຍໜ້າ ແລະກິດຈະການອື່ນໆ ທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການກຳນົດພື້ນຖານການ ຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການລະອຽດ.

ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນມາດຕານີ້ ຖ້າມີລາຍຮັບເພີ່ມ ກໍໃຫ້ລວມເຂົ້າໃນການຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າ ເພີ່ມຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ມີລາຍຮັບທຸລະກິດເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຄິດໄລ່ເປັນ ເງິນກີບ ຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເວລາທີ່ມີການຊື້-ຂາຍ ແລະ ບໍລິການນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອກຳນົດພື້ນຖານການຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.

ມາດຕາ 18. ການດັດແກ້ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຈະຖືກດັດແກ້ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້ :

1. ເມື່ອລູກຄ້າສິ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫລື ຄ່າບໍລິການ ຄືນເປັນບາງສ່ວນ ຫລື ທັງໝົດ;
2. ເມື່ອມີການຍົກເລີກການຂາຍ ຫລື ການບໍລິການຕາມພາຍຫລັງ;
3. ເມື່ອມີການຫລຸດລາຄາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫລື ການບໍລິການ.

ການດັດແກ້ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ຂ້າງເທິງນີ້ ຈະຖືກປະ ຕິບັດ ກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ຂາຍໄດ້ອອກໃບເກັບເງິນທີ່ມີອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະໄດ້ແຈ້ງຈຳນວນເງິນອາກອນມູນຄ່າ ເພີ່ມ ຢູ່ໃນໃບແຈ້ງເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມແລ້ວ.

ມາດຕາ 19. ອັດຕາອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ອັດຕາອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ປະກອບມີດັ່ງນີ້ :

1. ອັດຕາ 10% ສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ນຳເຂົ້າ, ຜະລິດ ແລະ ຊົມ ໃຊ້ ຢູ່ພາຍໃນ ທີ່ຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;
2. ອັດຕາສູນ (0%) ສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 20. ການຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ຕ້ອງມອບ

ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ຕ້ອງມອບ ແມ່ນເທົ່າກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ເກັບໄດ້ ໃນເວລາຂາຍ (ໃນເບື້ອງສົ້ນອອກ) ລົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ໄດ້ຈ່າຍແລ້ວໃນເວລາຊື້ (ໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າ) ທີ່ເປັນສິນເຊື່ອ ຊຶ່ງໄດ້ ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກອອກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ເກັບໄດ້ໃນເວລາຂາຍ (ໃນເບື້ອງສົ້ນອອກ) ແມ່ນເທົ່າກັບລາຄາສິນຄ້າ, ເຄື່ອງ ຂອງ ຫລື ການບໍລິການ ທີ່ຂາຍອອກຕົວຈິງ ຄູນກັບອັດຕາອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຊຶ່ງຊຽນຢູ່ໃນໃບເກັບເງິນໃນ ເວລາຂາຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການບໍລິການ.

ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເວລາຊື້ (ໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າ) ທີ່ເປັນສິນເຊື່ອຊຶ່ງຈະອະນຸຍາດ ໃຫ້ຫັກອອກນັ້ນ ແມ່ນເທົ່າກັບລວມຍອດອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ໄດ້ຈ່າຍແລ້ວ ຕາມໃບເກັບເງິນທີ່ບົ່ງ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນເວ ລາຊື້ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການບໍລິການ ຫລື ຕາມເອກະສານຢັ້ງຢືນການມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນ ເວລານຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການ ບໍລິການ ຈາກຕ່າງປະເທດ.

ສຳລັບກໍລະນີການຊື້-ຂາຍ ທີ່ນຳໃຊ້ໃບເກັບເງິນປະເພດອື່ນໆ (ປີ້, ບັດ...) ຊຶ່ງມີລາຄາຄົງຕົວໃສ່ ແລ້ວ ນັ້ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຍກໃຫ້ເຫັນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຕ່າງຫາກ (ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແມ່ນລວມຢູ່ໃນ ລາຄາແລ້ວ), ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນອອກ ຫລື ໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າ ແມ່ນໃຫ້ຄິດໄລ່ດ້ວຍການຊອກ ຫາລາຄາ ທີ່ບໍ່ລວມ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຄືນໃໝ່ ແລ້ວຄູນກັບອັດຕາອາກອນ.

ມາດຕາ 21. ເວລາຄິດໄລ່ການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ເວລາຄິດໄລ່ການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໄດ້ກຳນົດລະອຽດຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້ :

1. ສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ແມ່ນເວລາດຽວກັນກັບການຍື່ນໃບ ແຈ້ງພາສີຂາເຂົ້າ;
2. ສຳລັບການຂາຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ທີ່ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ຫລື ທີ່ຜະລິດພາຍໃນປະ ເທດ ແລະ ການໃຫ້ບໍລິການ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກວ່າຜູ້ຊື້ໄດ້ຊຳລະ ຫລື ບໍ່ທັນໄດ້ຊຳລະເງິນ ແມ່ນ ປະຕິບັດຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້ :
 - ກ. ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຂາຍໄດ້ອອກໃບເກັບເງິນ ແລະ ໄດ້ໂອນມອບກຳມະສິດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງ ຂອງ ແລ້ວ ເວລາຄິດໄລ່ການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແມ່ນເວລາອອກໃບເກັບເງິນ ແລະ ໄດ້ໂອນມອບກຳມະສິດນັ້ນ;
 - ຂ. ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຂາຍໄດ້ສົ່ງມອບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ສະໜອງການບໍລິການໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ ແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ທັນໄດ້ອອກໃບເກັບເງິນນັ້ນ ເວລາຄິດໄລ່ການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ແມ່ນເວລາສົ່ງມອບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫລື ສະໜອງການບໍລິການ ຫລື ເວລາທີ່ມີ
ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ;

- ຄ. ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຊື້ໄດ້ຈ່າຍເງິນລ່ວງໜ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຂາຍຕາມສັນຍາຊື້-ຂາຍ ແຕ່ຜູ້ຂາຍບໍ່
ທັນໄດ້ອອກໃບເກັບເງິນນັ້ນ ເວລາຄິດໄລ່ການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແມ່ນເວລາທີ່
ຜູ້ຂາຍ ໄດ້ຮັບເງິນຕົວຈິງ;
 - ງ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຊຳລະເງິນເປັນຫລາຍເທື່ອ ສຳລັບລາຍການໜຶ່ງນັ້ນ ເວລາຄິດໄລ່
ການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແມ່ນເວລາທີ່ມີການສົ່ງມອບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ
ການບໍລິການຕົວຈິງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ ຕາມມູນຄ່າທັງໝົດທີ່ຕ້ອງຊຳລະ.
3. ສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ມີການຊົມໃຊ້ດ້ວຍຕົນເອງ, ບຸກຄົນອື່ນ
ແລະ ຄົນງານຂອງຕົນນັ້ນ ແມ່ນເວລາທີ່ມີການຊົມໃຊ້ ຫລື ການສະໜອງໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕົວຈິງ.

ໝວດທີ 4

ການຫັກ ແລະ ການສົ່ງຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 22. ການຫັກອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າທີ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກອອກໄດ້ ແມ່ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ
ຊຶ່ງ ໄດ້ຈ່າຍແລ້ວຕາມໃບເກັບເງິນໃນເວລາຊື້ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ຫລື
ໃນເອກະສານຢັ້ງຢືນ ການເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຢູ່ບ່ອນນຳເຂົ້າ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ຢູ່ໃນລະບົບ
ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ເປັນແຕ່ລະກໍລະນີດັ່ງນີ້ :

1. ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າ
ໃນການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ແລະການບໍລິການ ຊຶ່ງຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແມ່ນອະນຸຍາດ
ໃຫ້ຫັກອອກທັງໝົດ;
2. ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າ ຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້
ລວມເຂົ້າໃນການຜະລິດ ທຸລະກິດ ແລະການບໍລິການ ຊຶ່ງຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ
ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມນັ້ນ ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກອອກສະເພາະແຕ່ພູດສ່ວນຂອງ
ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ທີ່ຖືກ
ເສຍ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມເທົ່ານັ້ນ;
3. ສະເພາະອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າຂອງຊັບສິມບັດຄົງທີ່ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ລວມເຂົ້າໃນ
ການຜະລິດ ທຸລະກິດ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ຊຶ່ງຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ
ແລະ ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແມ່ນສາມາດຫັກອອກໄດ້ທັງໝົດ;
4. ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ສົ່ງອອກ
ລວມທັງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ສົ່ງອອກ
ແມ່ນສາມາດຫັກອອກໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະເອກະສານຢັ້ງຢືນ ດັ່ງນີ້ :

- ກ. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ການບໍລິການທີ່ຖືກສົ່ງອອກຢ່າງແທ້ຈິງ ຊຶ່ງຕ້ອງມີການຢັ້ງຢືນຂອງລັດຖະການພາສີ;
- ຂ. ມີສັນຍາຊື້-ຂາຍ;
- ຄ. ປະຕິບັດການຊຳລະຜ່ານທະນາຄານ ແລະການຊຳລະ ດ້ວຍຮູບການອື່ນ ເຊັ່ນ: ການແລກປ່ຽນສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ, ການບໍລິການ ແລະການຊຳລະ ແບບພິເສດອື່ນໆ ຕາມທີ່ລະບຽບກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້.

.ການຫັກອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າ ສຳລັບສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

5. ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກອອກ ຫາກສູງກວ່າອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນອອກ ທີ່ໄດ້ແຈ້ງມອບຢູ່ພາຍໃນເດືອນນັ້ນ ສ່ວນຜິດດ່ຽງສາມາດຍົກໄປຫັກອອກຈາກອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນເດືອນຖັດໄປ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ກາຍຫົກເດືອນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກໍລະນີທີ່ມີການສົ່ງຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກ ແມ່ນຕ້ອງສະເໜີຂໍ້ຫັກໃນເວລາຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃສ່ໃນໃບແຈ້ງເສຍຢູ່ພາຍໃນເດືອນຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ນັບແຕ່ເດືອນທີ່ມີອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າ ຢູ່ນຳລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ກາຍຫົກເດືອນ.

ມາດຕາ 23. ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າ ທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກ

ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າ ທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກອອກຈາກອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນເບື້ອງສົ້ນອອກ ມີກໍລະນີດັ່ງນີ້ :

- 1. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
- 2. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນການຈ່າຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າ ໃນເວລາຊື້ ຫລື ນຳເຂົ້າ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະບໍ່ຄົບຖ້ວນ;
- 3. ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ບໍ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະການຕົ້ນຕໍຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ເຊັ່ນ: ອາຫານ, ການພັກເຊົາ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການບັນເທີງ, ງານລ້ຽງຕ້ອນຮັບ, ການສົງເຄາະ ຫລື ການບໍລິຈາກເປັນວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ການສະໜອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ໂດຍບໍ່ມີຄ່າຕອບແທນ ໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ຫລື ຄົນງານ ທີ່ຢູ່ໃນການຈັດຕັ້ງທຸລະກິດຂອງຕົນ;
- 4. ນຳ້ມັນເຊື້ອໄຟ ແລະນຳ້ມັນລ່ຽມ ຊຶ່ງນຳໃຊ້ລວມເຂົ້າໃນ ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ຜະລິດສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;
- 5. ຄ່າໂທລະສັບ, ນຳ້ປະປາ, ໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະການຕົ້ນຕໍຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;

6. ຄ່າເຊົ່າວັດຖຸ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ ຫລື ຊັບສິນອື່ນໆ;
7. ການຂາຍພາຫະນະ ລວມທັງສ່ວນປະກອບ ແລະເຄື່ອງອາໄຫລ່ຂອງພາຫະນະດັ່ງກ່າວ ທີ່ບໍ່ແມ່ນກົດຈະການຕົ້ນຕໍຂອງທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 24. ການສົ່ງຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຈະຖືກສົ່ງຄືນ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້ :

1. ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າ ຂອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ທີ່ສົ່ງອອກ ລວມທັງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນ ຕາມມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທີ່ຖືກສົ່ງອອກ ຕ້ອງຖືກສົ່ງຄືນເປັນແຕ່ລະເດືອນ ຍົກເວັ້ນຜະລິດຕະພັນໄມ້ທຳມະຊາດ ແລະຊັບພະຍາ ກອນບໍ່ແຮ່ ຊຶ່ງລັດຖະບານສະຫງວນສິດ;
2. ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ຫັກບໍ່ໝົດ ຫລື ໄດ້ຈ່າຍເກີນຈຳນວນທີ່ຕ້ອງມອບຕົວຈິງ ໃນເວລາມີການ ຄວບກົດຈະການ, ແຍກກົດຈະການ ຫລື ລົ້ມລະລາຍ ຕາມກົດໝາຍ;
3. ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ຕ້ອງສົ່ງຄືນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະສັນຍາສາກົນ;
4. ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າ ທີ່ຫັກບໍ່ໝົດຢູ່ພາຍໃນເດືອນຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງມີລາຍຮັບທຸລະກິດທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະສົ່ງອອກໄປຕ່າງປະເທດ ສຳລັບໄລຍະການບັນຊີໜຶ່ງ ຈະໄດ້ຮັບການສົ່ງຄືນສະເພາະໃນພູດທີ່ສົ່ງອອກເທົ່ານັ້ນ.

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ເພື່ອຂໍຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນບ່ອນທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ.

ຂອບເຂດສິດ, ກຳນົດເວລາ, ເອກະສານ ແລະແຫລ່ງທຶນເພື່ອສ້າງກອງທຶນ ໃນການສົ່ງຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ພາກທີ III

ທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ໝວດທີ 1

ຫລັກການລວມກ່ຽວກັບທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 25. ຫລັກການລວມ

ຫລັກການລວມ ກ່ຽວກັບທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ມີດັ່ງນີ້ :

- ການຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;
- ການຍົກເລີກອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.

ມາດຕາ 26. ການຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ການຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແມ່ນການບັນທຶກຂໍ້ມູນທີ່ສໍາຄັນຕົ້ນຕໍຂອງຜູ້ມອບອາກອນ ຢ່າງເປັນລະບົບຕໍ່ເນື່ອງ ເຂົ້າໃນບັນຊີຄຸ້ມຄອງຂອງລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ.

ການຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕ້ອງດໍາເນີນດ້ວຍການຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຕາມແບບພິມທີ່ໄດ້ປະ ກາດໃຊ້ຢູ່ຫ້ອງການຂອງລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ບ່ອນທີ່ສໍານັກງານຂອງຕົນຕັ້ງຢູ່.

ພາຍຫລັງໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນຕ້ອງພິ ຈາລະນາ ແລະອອກໃບຢັ້ງຢືນການຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ພ້ອມດ້ວຍເລກປະຈຳຕົວໃຫ້ຜູ້ມອບອາ ກອນ ພາຍໃນກຳນົດສິບຫ້າວັນລັດຖະການ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມແລ້ວ ຕ້ອງນຳໃຊ້ເລກປະຈຳຕົວຂອງຕົນ ເພື່ອຢັ້ງຢືນໃນທຸກ ການພົວພັນທຸລະກິດ ແລະວຽກງານທາງລັດຖະການ ຕາມທີ່ລະບຸບົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຄວບກົດຈະການ, ການແຍກກົດຈະການ ຫລື ປ່ຽນແປງກົດຈະການນັ້ນ ຜູ້ດໍາ ເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນບ່ອນທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບຊາບ ພາຍໃນກຳນົດ ສາມສິບວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນທີ່ມີການຄວບ, ການແຍກ ຫລື ປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂັ້ນຕອນ ແລະລະບຽບການລະອຽດ ກ່ຽວກັບການຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 27. ການຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມສໍາລັບຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ

ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດມາແລ້ວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 1 ມາດຕາ 13 ແລະມາດຕາ 15 ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງປະກອບຄໍາຮ້ອງຂຶ້ນທະບຽນເຂົ້າໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ນຳລັດຖະການສ່ວຍສາ ອາກອນບ່ອນທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ.

ສໍາລັບຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດໃໝ່ ຕ້ອງສະເໜີແຜນລາຍຮັບທຸລະກິດປະຈຳປີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກ 1 ມາດຕາ 13 ແລະມາດຕາ 15 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ຕ້ອງປະກອບຄໍາຮ້ອງຂຶ້ນທະບຽນອາກອນ ມູນຄ່າເພີ່ມ ນຳລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ບ່ອນສະຖານທີ່ດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນຕັ້ງຢູ່ ແລະ ຈະຖືກຈັດ ເຂົ້າໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ພ້ອມດ້ວຍເລກປະຈຳຕົວໃຫ້ຜູ້ມອບອາກອນ ພາຍໃນກຳນົດສາມສິບວັນ ລັດຖະການ.

ການຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ ແມ່ນມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນທີ່ ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 28. ການຍົກເລີກທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດທີ່ຕ້ອງການຢຸດເຊົາການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດນັ້ນ ຕ້ອງປະກອບຄໍາຮ້ອງ ເພື່ອຂໍ ຍົກເລີກທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ນຳລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນບ່ອນທີ່ຕົນໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ; ລັດຖະ ການສ່ວຍສາອາກອນ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າອອກໃບຢັ້ງຢືນໃຫ້ ພາຍໃນກຳນົດສາມສິບວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນທີ່

ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ. ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຕ້ອງສືບຕໍ່ເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການຍົກເລີກ.

ໝວດທີ 2

ຫຼັກການສະເພາະກ່ຽວກັບທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 29 . ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພູມລຳເນົາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຢູ່ ສປປ ລາວ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ຢູ່ໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຫາກໄດ້ຮັບການສະໜອງການບໍລິການ ຈາກ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພູມລຳເນົາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂໍ້ 3 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງຫັກອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມອອກໄວ້ ໃນເວລາທີ່ຈະມີການຊຳລະເງິນໃຫ້ແກ່ຜູ້ ທີ່ບໍ່ມີພູມລຳເນົາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ໃຫ້ມອບເງິນອາກອນພ້ອມ ດຽວກັນກັບເວລາແຈ້ງມອບອາກອນປົກກະຕິ ຕາມໄລຍະການບັນຊີ ຊຶ່ງໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນມາດຕາ 32 ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້.

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຫາກໄດ້ຮັບການສະໜອງການບໍລິການ ຈາກຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພູມລຳເນົາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຫັກອາກອນມູນຄ່າ ເພີ່ມອອກໄວ້ ແລ້ວມອບໃຫ້ແກ່ລັດ ພາຍໃນກຳນົດສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ຊຳລະເງິນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພູມ ລຳເນົາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 30. ຕົວແທນ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າ

ການສະໜອງສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫລື ການບໍລິການ ໂດຍບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ໃນນາມເປັນຕົວແທນ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ ຊຶ່ງເປັນເຈົ້າຂອງກິດຈະການທີ່ຢູ່ໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຖືວ່າແມ່ນການ ດຳເນີນກິດຈະການ ທີ່ຕ້ອງເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 31. ຜູ້ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ບໍ່ຖືກຈັດເຂົ້າໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກ ເສຍອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດ ຈາກການຂາຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ການບໍລິການ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສ່ວຍສາອາກອນ.

ພາກທີ IV ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ໝວດທີ 1

ການແຈ້ງມອບ ແລະການມອບ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 32. ການແຈ້ງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ການແຈ້ງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້ :

- ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງຍື່ນໃບແຈ້ງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມເປັນແຕ່ລະເດືອນ ແລະບໍ່ໃຫ້ກາຍວັນທີ 15 ຂອງເດືອນຖັດໄປ ນຳລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນບ່ອນທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ;
- ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າ ແລະເບື້ອງສົ້ນອອກ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກໍຕ້ອງຍື່ນໃບແຈ້ງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຊຶ່ງຕ້ອງປະກອບຂໍ້ມູນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະຖືກຕ້ອງ ໃສ່ແບບພິມໃບແຈ້ງ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນຕາມລະບຽບການ;
- ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຖືກຈັດເຂົ້າໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕ້ອງຍື່ນໃບແຈ້ງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ເຂົ້າໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມນັ້ນ ມີຜົນໃຊ້ໄດ້;
- ຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ຈະຕ້ອງແຈ້ງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນແຕ່ລະຄັ້ງທີ່ມີການນຳເຂົ້າ ໃນເວລາດຽວກັນກັບການແຈ້ງເສຍພາສີຂາເຂົ້າ.

ວິທີການແຈ້ງມອບລະອຽດ ແລະແບບພິມໃບແຈ້ງອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ສະເພາະ.

ມາດຕາ 33. ການມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ຕ້ອງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້ :

- ໃນກໍລະນີຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການນັ້ນ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕ້ອງມອບເປັນແຕ່ລະເດືອນ ກ່ອນວັນທີ 15 ຂອງເດືອນຖັດໄປ;
- ໃນກໍລະນີນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຈາກຕ່າງປະເທດນັ້ນ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕ້ອງມອບໃຫ້ຄົບຖ້ວນໃນເວລາດຽວກັນກັບການມອບຄ່າພາສີຂາເຂົ້າ;
- ຖ້າວ່າອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນເຂົ້າ ໃນໄລຍະການບັນຊີໃດໜຶ່ງ ຫາກສູງກວ່າອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເບື້ອງສົ້ນອອກ ສ່ວນຜິດດ່ຽງຈະຖືກຍົກໄປຫ້ກອອກໃນໄລຍະແຈ້ງມອບອາກອນໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປ;
- ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕ້ອງມອບເປັນເງິນກີບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ໝວດທີ 2

ການຖືບັນຊີ ແລະໃບເກັບເງິນ

ມາດຕາ 34. ການຖືບັນຊີ

ການຖືບັນຊີແມ່ນຂະບວນການບັນທຶກທຸກການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ໃຫ້ຈົດກ່າຍຂໍ້ມູນທີ່ສໍາຄັນຕົ້ນຕໍ ຢູ່ໃນໃບເກັບເງິນຂອງຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະຕໍ່ເນື່ອງ ເຂົ້າໃນປຶ້ມບັນຊີ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດທີ່ຢູ່ໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕ້ອງຖືບັນຊີເພື່ອຕິດຕາມ, ບັນທຶກ, ຈົດກ່າຍ ແລະເກັບຮັກສາສໍານວນໃບເກັບເງິນ, ໃບຢັ້ງຢືນ, ປຶ້ມບັນຊີທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວພັນກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະຄົບຖ້ວນ.

ທຸກເອກະສານການບັນຊີທີ່ນໍາໃຊ້ແລ້ວ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ພາຍໃນກໍານົດສິບປີ ແລະໃຫ້ນໍາສະເໜີໄດ້ທຸກເວລາ ຖ້າຫາກມີການກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາ.

ມາດຕາ 35. ໃບເກັບເງິນ

ໃບເກັບເງິນແມ່ນເອກະສານຢັ້ງຢືນ ການຊື້-ຂາຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ, ການຈ່າຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເວລາຊື້, ການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນເວລາຂາຍ, ການຫັກ ແລະການຂໍຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.

ທຸກການຊື້-ຂາຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ແລະການບໍລິການ ຕ້ອງມີໃບເກັບເງິນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ດັ່ງນີ້ :

1. ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດທີ່ຢູ່ໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕ້ອງອອກໃບເກັບເງິນທີ່ມີອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະຕ້ອງປະກອບຂໍ້ມູນໃສ່ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ ຕາມເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນແບບພິມໃບເກັບເງິນ ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ໃຫ້ຂຽນແຈ້ງລາຄາຂາຍທີ່ບໍ່ທັນມີອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, ຄ່າທໍານຽມທີ່ໄດ້ຮັບ (ຖ້າມີ), ຈໍານວນເງິນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະລາຄາຂາຍລວມອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າຂອງຕົນ. ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ຂຽນຈໍານວນເງິນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃສ່ໃບເກັບເງິນໃນເວລາຂາຍ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນຕ້ອງຖືເອົາມູນຄ່າຂາຍ ຢູ່ໃນໃບເກັບເງິນນັ້ນ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;
2. ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ກໍຕ້ອງໄດ້ອອກໃບເກັບເງິນ ແຕ່ບໍ່ມີສິດຂຽນຈໍານວນເງິນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃສ່ໃນໃບເກັບເງິນ ໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າຂອງຕົນ;
3. ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຂາຍບໍ່ອອກໃບເກັບເງິນໃຫ້ ຜູ້ຊື້ຕ້ອງທວງເອົາໃບເກັບເງິນໃນເວລາຊື້ຈາກຜູ້ຂາຍ;
4. ສໍາລັບສະແຕມ, ປີ້, ບັດ ທີ່ໄດ້ພິມມູນຄ່າໃສ່ພ້ອມແລ້ວນັ້ນ ໃຫ້ຖືວ່າແມ່ນໃບເກັບເງິນທີ່ຢັ້ງຢືນການຊໍາລະ ຊຶ່ງລວມມີຈໍານວນເງິນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຢູ່ນໍາແລ້ວ.

ມາດຕາ 36. ສິນຄ້າຄ້າງສາງ ແລະການຫັກອາກອນ

ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດທີ່ມີສິນຄ້າຄ້າງສາງ ຮອດມື້ທີ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ແລະຈະຖືກຈັດເຂົ້າໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕ້ອງດໍາເນີນການກວດກາຈໍານວນ, ປະເພດ,

ມູນຄ່າ ຂອງສິນຄ້າຄ້າງສາງ ແລະຈຳນວນເງິນອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍໃນເວລາຊື້ສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ເພື່ອ ລາຍງານ ແລະແຈ້ງຕໍ່ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນບ່ອນທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ.

ຈຳນວນເງິນອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຈ່າຍໃນເວລາຊື້ສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກອອກຈາກອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ຕ້ອງຈ່າຍພາຍໃນເດືອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນັບແຕ່ວັນທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 37. ການກວດກາບັນຊີ

ການກວດກາບັນຊີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດພັນທະ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະທັນເວລາ.

ການກວດກາ ສາມາດດຳເນີນການ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ດັ່ງນີ້ :

- ການກວດກາເອກະສານການບັນຊີ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ຫ້ອງການສ່ວຍສາອາກອນ;
- ການກວດກາການບັນຊີກັບທີ່ຢູ່ສຳນັກງານຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
- ການກວດກາຕົວຈິງຢູ່ສະຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊັ່ນ: ການກວດກາ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຢູ່ໃນສາງ, ການກວດກາການເຄື່ອນຍ້າຍ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

ການກວດກາ ສາມາດດຳເນີນການຕາມຮູບການ ປົກກະຕິ, ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແລະກະທັນຫັນ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະຜູ້ຖືກກວດກາຕ້ອງໃຫ້ຄວາມສ່ວມມື. ພາຍຫລັງທີ່ສຳເລັດການກວດກາທຸກໆຄັ້ງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກການກວດກາເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໂດຍຊ້ອງໜ້າຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ຖືກກວດກາ, ຫລັງຈາກນັ້ນ ຕ້ອງອ່ານໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວພັນທຸກຂໍ້ຄວາມ ແລະ ພ້ອມກັນລົງລາຍເຊັນໃສ່ບົດບັນທຶກດັ່ງກ່າວໄວ້ເປັນຫລັກຖານ.

ໝວດທີ 3

ການແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 38. ການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ຖືກເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ມີສິດຍື່ນຄຳສະເໜີກ່ຽວກັບການປະຕິບັດອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ຕົນເຫັນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ. ຄຳສະເໜີຕ້ອງຍື່ນຕໍ່ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ບ່ອນທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບໂດຍກົງ ພາຍໃນກຳນົດສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ຮັບໃບສັ່ງມອບ ຫລື ໃບແຈ້ງການ ຂອງລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ຫລື ທີ່ໄດ້ພົບເຫັນເຫດການທີ່ຕົນເຫັນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນໄລຍະລໍຖ້າການແກ້ໄຂຄຳສະເໜີກ່ຽວກັບການເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມນັ້ນ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຕ້ອງມອບເງິນເປັນການຄັ້ງປະກັນ ຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈຳນວນເງິນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕາມໃບສັ່ງມອບນັ້ນ ໄວ້ນຳກອງທຶນສົ່ງຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຊົ່ວຄາວ.

ຖ້າວ່າຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫາກຍິນຄຳສະເໜີບໍ່ຖືກຕາມກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ຈະບໍ່ຮັບພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳສະເໜີນັ້ນ.

ມາດຕາ 39. ການພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ

ຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຈະຖືກພິຈາລະນາແກ້ໄຂດັ່ງນີ້ :

1. ເມື່ອລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຈາກຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງພິຈາລະນາແກ້ໄຂພາຍໃນກຳນົດສິບວັນລັດຖະການນັບແຕ່ວັນ ທີ່ໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີນັ້ນ ເປັນຕົ້ນໄປ, ສຳລັບກໍລະນີອື່ນທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນກໍສາມາດ ຕໍ່ເວລານັ້ນໄດ້ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນສາມສິບວັນລັດຖະການ;
2. ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການຕົກລົງແກ້ໄຂຂອງລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ, ຖ້າຫາກບໍ່ເຫັນດີ ນຳການຕົກລົງແກ້ໄຂນັ້ນ ກໍມີສິດສະເໜີພາຍໃນກຳນົດສິບວັນລັດຖະການໃຫ້ ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນຂຶ້ນເທິງຖັດນັ້ນ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂເປັນຂັ້ນສູດທ້າຍ;
3. ສຳລັບບັນຫາໃດທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບສິດໜ້າທີ່ໃນການແກ້ໄຂຢູ່ຂັ້ນຂອງຕົນ ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ຕ້ອງນຳລິ້ງສຳນວນເອກະສານ ຫລື ລາຍງານໃຫ້ແກ້ໄຂຂຶ້ນເທິງຂອງຕົນຖັດນັ້ນ ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂເຊັ່ນດຽວກັນ;
4. ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນທີ່ໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີ ມີສິດທວງໃຫ້ຜູ້ສະເໜີສະໜອງບັນດາເອກະສານ, ຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສະເໜີນັ້ນ, ຖ້າບໍ່ມີການສະໜອງເອກະສານຂໍ້ມູນນັ້ນ ແລ້ວ ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ກໍມີສິດປະຕິເສດການພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳສະເໜີດັ່ງກ່າວ;
5. ຖ້າລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນຂຶ້ນເທິງຖັດທີ່ມີສິດໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ຕົກລົງວ່າ ການປະຕິບັດ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ເປັນຕົ້ນ ການຄິດໄລ່ ແລະຄ່າປັບໃໝ ບໍ່ຖືກຕ້ອງແລ້ວ ລັດຖະການ ສ່ວຍສາອາກອນ ຕ້ອງແກ້ໄຂ ໂດຍສະເພາະສິ່ງຈຳນວນເງິນທີ່ຄິດໄລ່ເກັບເອົາບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຄືນ ໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດພາຍໃນກຳນົດສິບຫ້າວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ມີການຕົກລົງເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຍັງບໍ່ເຫັນດີນຳການແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນຂຶ້ນສູດທ້າຍ ກໍມີສິດດຳເນີນຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ.

ພາກທີ V

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 40. ອົງການຄຸ້ມຄອງອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ອົງການຄຸ້ມຄອງອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງລວມສູນເປັນເອກະພາບ ຕາມຂະແໜງ ການສາຍຕັ້ງແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ປະກອບດ້ວຍ :

- ກະຊວງການເງິນ;
- ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນແຕ່ລະຂັ້ນ :
 - + ກົມສ່ວຍສາອາກອນ;
 - + ພະແນກສ່ວຍສາອາກອນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ;
 - + ຫ້ອງການສ່ວຍສາອາກອນ ປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ.

ມາດຕາ 41. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງການເງິນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ກະຊວງການເງິນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້ :

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ແລະນິຕິກຳອື່ນໆ ກ່ຽວກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
3. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະນິຕິກຳອື່ນໆ ກ່ຽວກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;
4. ຊີ້ນຳວຽກງານວິຊາສະເພາະ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະສ້າງບຸກຄະລາກອນ, ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ, ປົດຕຳແໜ່ງ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຫລື ວິໄນ ຕໍ່ພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, ສະໜອງງົບປະມານ ແລະປະກອບພາຫະນະ, ອຸປະກອນເຕັກນິກ ຮັບໃຊ້ກົງຈັກອາກອນ ມູນຄ່າເພີ່ມ;
5. ປະສານສົມທົບ ກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;
6. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;
7. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ລັດຖະບານໃນການຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະລາຍງານ ຕໍ່ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.

ມາດຕາ 42. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ ຂອງກົມສ່ວຍສາອາກອນ

ກົມສ່ວຍສາອາກອນ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງການເງິນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 41 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ນອກຈາກນີ້ກໍຍັງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການຈັດຕັ້ງ, ຄຸ້ມຄອງ, ເກັບ ແລະຕົກລົງການສົ່ງຄືນ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.

ມາດຕາ 43. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຂອງພະແນກສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ພະແນກສ່ວຍສາອາກອນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະປະກອບຄຳເຫັນ ໃສ່ຮ່າງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;
2. ສ້າງແຜນເກັບລາຍຮັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມປະຈຳປີ ຂອງແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກະຊວງການເງິນໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເກັບ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະກວດກາ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການສ່ວຍສາອາກອນ ປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ;
5. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະນິຕິກຳອື່ນໆ ທີ່ພົວພັນກັບວຽກງານ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ພິຈາລະນາຍ້ອງຍໍ ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະປະຕິບັດວິໄນ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ;
7. ສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ພິຈາ ລະນາກ່ຽວກັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ, ປົດຕຳແໜ່ງ ພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບອາກອນ ມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ;
8. ສະຫລຸບ ແລະລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃຫ້ກະຊວງການ ເງິນຊາບ;

ມາດຕາ 44. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຂອງຫ້ອງການສ່ວຍສາອາກອນ ປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຫ້ອງການສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະປະກອບຄຳເຫັນ ໃສ່ຮ່າງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;

2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະນິຕິກຳອື່ນໆ ທີ່ພົວພັນກັບວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນຂອບເຂດເມືອງ, ເທດສະບານຂອງຕົນຮັບຜິດຊອບ;
4. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ;
5. ສະຫລຸບ ແລະລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃຫ້ພະແນກສ່ວຍສາອາກອນຊາບ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 45. ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາ ປະກອບດ້ວຍ : ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະ ອົງການກວດກາພາຍນອກ.

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ມີດັ່ງນີ້ :
 - ກະຊວງການເງິນ;
 - ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນແຕ່ລະຂັ້ນ.
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ມີດັ່ງນີ້ :
 - ຄະນະກຳມະການກວດກາ;
 - ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ.

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ສີ່ມວນຊົນ ແລະພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 46. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ ຂອງອົງການກວດກາພາຍໃນ

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ກວດກາຢ່າງເປັນລະບົບປົກກະຕິໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບຽບກົດໝາຍ, ການປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມແຕ່ລະຂັ້ນ ເປັນຕົ້ນກ່ຽວກັບການຄິດໄລ່, ການເກັບ, ການຫັກ ແລະການສົ່ງຄືນ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.

ມາດຕາ 47. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ ຂອງອົງການກວດກາພາຍນອກ

ອົງການກວດກາພາຍນອກ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ກວດກາການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ລວມທັງກວດກາການປະຕິບັດອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຂອງອົງການ ແລະການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມມີປະສິດທິພາບ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 48. ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາ ມີສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້ :

- ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
- ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
- ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳ ເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບ ລ່ວງໜ້າ.

ພາກທີ VI

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ໝວດທີ 1

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ມາດຕາ 49. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີ ປະສິດທິຜົນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫລື ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 50. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມອບອາກອນ

ຜູ້ມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະທັນເວລາ ຈະ ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ຢ່າງເໝາະສົມໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ຕາມລະບຽບກົດ ໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 51 . ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ຜູ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃໝ, ປະຕິບັດ ວິໄນ, ໃຊ້ແທນທາງແພ່ງ ຫລື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ເບົາ ຫລື ໜັກ.

ມາດຕາ 52 . ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ຕ້ອງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຊຶ່ງໄດ້ລະເມີດຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການຂຶ້ນທະບຽນ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, ການຍື່ນໃບແຈ້ງ ແລະ ການມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການເປັນ ແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້ :

1. ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ມີລາຍຮັບທຸລະກິດເກີນລະດັບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີ 1 ມາດຕາ 13 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແຕ່ບໍ່ປະກອບຄຳຮ້ອງເພື່ອຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ ປະຕິບັດຕາມການສຶກສາອົບຮົມ ຈະຖືກປັບໃໝໃນອັດຕາ ຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຄ່າ ທຳນຽມຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;
2. ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ບໍ່ນຳໃຊ້ເລກປະຈຳຕົວຜູ້ມອບອາກອນ ທີ່ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ອອກໃຫ້ ໃສ່ໃນເອກະສານຂອງຕົນ ຈະຖືກປັບໃໝ 200.000 ກີບ ຕໍ່ຄັ້ງ;
3. ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ຍື່ນໃບແຈ້ງ ຫລື ມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກຳນົດ ເວລາທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝໃນອັດຕາ ຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງອາກອນ ມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ຕ້ອງມອບໃນແຕ່ລະເດືອນ ທີ່ຊຸກຊ້າ. ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດ ຄ່າປັບໃໝນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ ໃຫ້ເກີນຈຳນວນເງິນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ຕ້ອງມອບ;
4. ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ຍື່ນໃບແຈ້ງ ຫລື ແຈ້ງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ລັດຖະການ ສ່ວຍສາອາກອນ ຕ້ອງເລັ່ງທວງໃຫ້ປະຕິບັດ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດ ໃຫ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ດັ່ງນີ້ :
 - ຄັ້ງທີໜຶ່ງ ຕ້ອງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຄືນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະຖືກປັບໃໝໃນອັດຕາ ສາມ ສິບສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈຳນວນເງິນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ຕ້ອງມອບ;
 - ຄັ້ງທີສອງ ຕ້ອງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຄືນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກປັບໃໝໃນອັດຕາ ຫົກ ສິບສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈຳນວນເງິນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ຕ້ອງມອບ;
 - ຖ້າຍັງບໍ່ມາຍື່ນໃບແຈ້ງ ຫລື ແຈ້ງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫລັງຈາກໝົດກຳ ນົດຂອງໃບເລັ່ງທວງຄັ້ງທີສອງ ໃຫ້ຢຸດເຊົາກິດຈະການ ແລະ ຖອນໃບທະບຽນວິສາ

ທະກິດ, ໃບທະບຽນອາກອນ ໄວ້ເປັນການຊົ່ວຄາວໃນກຳນົດໜຶ່ງເດືອນ; ຖ້າໝົດກຳນົດໜຶ່ງເດືອນນີ້ແລ້ວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ 5 ລຸ່ມນີ້;

5. ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ບໍ່ມອບອາກອນ, ຄ່າປັບໃໝ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບໃບສັ່ງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ດັ່ງນີ້ :

- ປັບໃໝໃນອັດຕາ ຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈຳນວນເງິນອາກອນທີ່ຕ້ອງມອບ ສຳລັບການອອກໃບເລັ່ງທວງຄັ້ງທີໜຶ່ງ, ສິບສ່ວນຮ້ອຍ ສຳລັບການອອກໃບເລັ່ງທວງຄັ້ງທີສອງ ແລະສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ ສຳລັບການອອກໃບເລັ່ງທວງຄັ້ງທີສາມ. ສຳລັບການອອກໃບເລັ່ງທວງແຕ່ລະຄັ້ງນັ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ກຳນົດເວລາມອບອາກອນພາຍໃນສິບວັນ;
- ຖ້າຍັງບໍ່ມາມອບອາກອນ ຫຼັງຈາກໝົດກຳນົດຂອງໃບເລັ່ງທວງຄັ້ງທີສາມ ໃຫ້ຢຸດເຊົາກິດຈະການ ແລະຖອນໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ໃບທະບຽນອາກອນ ໄວ້ເປັນການຊົ່ວຄາວໃນກຳນົດໜຶ່ງ ເດືອນ; ເມື່ອໝົດກຳນົດໜຶ່ງເດືອນນີ້ແລ້ວ ຖ້າຫາກຍັງບໍ່ມາມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃຫ້ຢຸດເຊົາກິດຈະການຢ່າງຖາວອນ ພ້ອມທັງປະກອບສຳນວນແລະຍື່ນຄຳຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ;
- ຫັກເອົາເງິນຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນບັນຊີທະນາຄານ, ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ແລະສະຖາບັນການເງິນ (ສິນເຊື້ອ) ເພື່ອເປັນການຊຳລະແທນການມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະຄ່າປັບໃໝ.

ທະນາຄານ, ຄັງເງິນ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ (ສິນເຊື້ອ) ມີໜ້າທີ່ຫັກເອົາເງິນໃນບັນຊີເງິນຝາກຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ບໍ່ມອບອາກອນ ແລະຄ່າປັບໃໝ ເພື່ອຊຳລະເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ຫລື ອົງການທີ່ມີສິດໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີເງິນ ຫລື ມີເງິນບໍ່ພຽງພໍ ຢູ່ໃນບັນຊີເງິນຝາກທະນາຄານ, ຄັງເງິນ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ (ສິນເຊື້ອ) ຄົບຕາມຈຳນວນນັ້ນ ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນຕ້ອງສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງຄະ ນະກຳມະການ ເພື່ອຍຶດ ຫລື ອາຍັດຊັບສິນຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ເພື່ອຄຳປະກັນການເກັບກູ້ຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ຄ່າປັບໃໝ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ.

6. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລັກໂລບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, ບໍ່ຖືບັນຊີ, ຂາຍສິນຄ້າ, ເຄື່ອງຂອງ ຫລື ໃຫ້ການບໍລິການ ໂດຍບໍ່ອອກໃບເກັບເງິນ, ປອມແປງໃບເກັບເງິນ ຫລື ເອກະສານການບັນຊີອື່ນໆ, ບໍ່ຍອມໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາ, ບໍ່ສະເໜີເອກະສານການບັນຊີ, ບໍ່ໃຫ້ຄຳຕອບຕາມກຳນົດເວລາແກ່ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນທີ່ສະເໜີໃຫ້ສະແດງຫຼັກຖານ, ຄຳອະທິບາຍ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ດັ່ງນີ້:

- ຄັ້ງທີໜຶ່ງ ໃຫ້ມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຄືນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ປັບໃໝໃນອັດຕາຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈຳນວນອາກອນທີ່ຄິດໄລ່ໃຫ້ມອບ ແລະເສຍຄ່າປັບໃໝ ຕາມລະບຽບການບັນຊີວິສາຫະກິດ;

- ຄັ້ງທີສອງ ນອກຈາກຈະຕ້ອງມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຄືນໃຫ້ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຍັງຕ້ອງເສຍຄ່າປັບໃໝໃນອັດຕາ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈຳນວນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ຄິດໄລ່ໃຫ້ມອບ ແລະ ເສຍຄ່າປັບໃໝຕາມລະບຽບການບັນຊີວິສາຫະກິດ ທັງໃຫ້ຢຸດເຊົາກິດຈະການ ແລ້ວອອກແຈ້ງການທາງສື່ມວນຊົນ;
 - ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ກໍຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.
7. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ໃນການຫັກອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ດັ່ງນີ້ :
- ຕ້ອງສົ່ງອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຄືນ ໃຫ້ຖືກປະມານຢ່າງຄົບຖ້ວນ;
 - ຕ້ອງເສຍຄ່າປັບໃໝໃນອັດຕາ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈຳນວນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ໄດ້ຫັກໄປແລ້ວນັ້ນ ທັງຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.
9. ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫລື ບຸກຄົນອື່ນ ຫາກໄດ້ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ຫລື ມີພຶດຕິກຳອື່ນໆ ທີ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ກໍຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 53. ມາດຕະການຕໍ່ພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຊຶ່ງມີພຶດຕິກຳທີ່ເປັນການລະເມີດ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ດັ່ງນີ້ :

1. ໃນກໍລະນີທີ່ການກະທຳນັ້ນ ຫາກບໍ່ລົງຜົນສະທ້ອນຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ລະບຽບກົດໝາຍ, ລາຍຮັບ ແລະ ກຽດສັກສີ ຂອງລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ແມ່ນຈະຖືກສຶກສາອີບຮິມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ;
2. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຂາດສະຕິຮັບຜິດຊອບ ຫລື ເລີ່ມເລີ້ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ ເກີດຜົນເສຍຫາຍແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ ຫລື ແກ່ຜູ້ມອບອາກອນ ແມ່ນຈະຕ້ອງໃຊ້ແທນຄືນຄ່າເສຍຫາຍນັ້ນ ພ້ອມທັງຈະຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕາມກໍລະນີເບົາ ຫລື ໜັກ;
3. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງເພື່ອສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ, ປົກປິດການກະທຳຜິດ ຫລື ມີການກະທຳອື່ນໆ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ແມ່ນຈະຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕາມກໍລະນີເບົາ ຫລື ໜັກ;
4. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ, ໃຊ້ສິດອຳນາດເກີນຂອບເຂດ, ປະຕິບັດບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ລັກໂລບເອົາເງິນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ຄ່າປັບໃໝ ແມ່ນຈະຕ້ອງໃຊ້ແທນເງິນອາກອນ ແລະ ຄ່າປັບໃໝ ຄືນໃຫ້ລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ ພ້ອມທັງຈະຖືກດຳເນີນຄະດີທາງອາຍາ.

ພາກທີ VII ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 54. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 55. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ ສິບແປດເດືອນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸງແທນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 04/ສພຊ ລົງວັນທີ 19 ພຶດສະພາ 2005 ກ່ຽວກັບອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດເທົ່ານັ້ນ ສຳລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ຢູ່ໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ